

Ιατρική και Χριστιανισμός

✘ Επισκόπηση του θέματος

Σ' αυτό το άρθρο επιθυμούμε να δώσουμε στο ελληνικό κοινό λίγες νύξεις και αιχμές για τις ιστορικές και επιστημονικές σχέσεις τού Χριστιανισμού με τις επιστήμες και ειδικότερα την ιατρική επιστήμη.

Η παγκόσμια βιβλιογραφία στο παρόν θέμα είναι απέραντη. Ένα πλήρες δίτομο βιβλίο σ' αυτά τα θέματα (μέχρι και την εποχή που γράφτηκε, αρχές 20^{ου} αιώνα,) είναι του καθηγητή και προέδρου του Πανεπιστημίου Cornell της Πολιτείας της Νέας Υόρκης Andrew White *A History of the Warfare of Science with Theology in Christendom* (Μια Ιστορία του Πολέμου της Επιστήμης με την Θεολογία στον Χριστιανισμό). Στο παρόν άρθρο η ανάπτυξη θα είναι απλώς μερική.

Όσοι ενδιαφέρονται γενικότερα γι' αυτά τα θέματα και δεν είναι αδιάφοροι ώστε να τα αφήνουν να κυλούν απαρατήρητα όπως έρχονται και πάνε, μπορούν να ελέγξουν και να μελετήσουν τις αναφορές και τα θέματα που προτεινόμε, ώστε μόνοι τους μετά από μία σύντομη και εμπεριστατωμένη μελέτη να μπορέσουν να βγάλουν μερικά συμπεράσματα αντικειμενικά και ανεπηρέαστα. Είναι καιρός διάφοροι φορείς να σταματήσουν να δρουν βασιζόμενοι στην τρομακτική αμάθεια ή την παραπληροφόρηση του πλήθους και τη θρησκοληψία, η οποία συχνά συνοδεύεται από θρησκευτικό φανατισμό, που ολοένα αυξάνεται στις μέρες μας φιμώνοντας και τυφλώνοντας τα πάντα .

Αρχικά στην *Παλαιά Διαθήκη* συναντάμε έναν «θεό» που όχι μόνο δεν έχει καμιά ιαματική διάθεση αλλά απειλεί με πρόκληση ασθενειών για να εξασφαλίσει υποταγή του λαού του. Π. χ., βλέπε *Δευτερονόμιον*, ΚΗ΄: 15-63:

«Αν δεν υπακούσεις, ο Κύριος θα σε κτυπήσει με πυρετό, ρίγος, ερεθισμό, μαρασμό, φλόγωση και ώχρα (κιτρινάδι;) με πληγή στις έδρες, με αιμορροΐδες (!) και με άγρια ψώρα και ξυσμό, με αρρώστιες αγιάτρευτες... Θα σε χτυπήσει (ο Κύριος) με τρέλα, με τύφλωση... με σύγχυση μυαλού, θα ψηλαφείς σαν τον τυφλό στο καταμεσήμερο... Ο Κύριος θα σε χτυπήσει στα γόνατα και στα σκέλη και από τις πατούσες έως την κορυφή σου με κακή πληγή, ώστε να μην μπορείς να γιατρευτείς... Αν δεν υπακούσεις, ο Κύριος θα κάνει τις πληγές σου... πληγές μεγάλες και αθεράπευτες και ασθένειες κακές, βαριές και αθεράπευτες. Και θα φέρει πάνω σας όλες τις

οδυνηρές πληγές, απ' τις οποίες κατατρομάξατε και θα τις κολλήσει σε σας. Αλλά ακόμα και κάθε ασθένεια και κάθε πληγή που δεν είναι γραμμένη στο βιβλίο αυτό [για φαντάσου, ακόμα και αυτές!], θα φέρει ο Κύριος επάνω σας, εάν δεν υπακούσετε...»

Η αρνητική ιατρική λοιπόν γίνεται το πιο αποτελεσματικό εργαλείο υποταγής! Είναι πολύ ενδιαφέρον αυτό το κεφάλαιο του *Δευτερονομίου* όπως και το κεφάλαιο ΚΣΤ' του *Λευιτικού*, το οποίο επαναλαμβάνει τα ίδια. Μελετήσετε τα δύο αυτά κεφάλαια για να απολαύσετε και τις υπόλοιπες φοβερές κατάρες (π. χ.,... και την γυναίκα που θα παντρευτείς να μην την χαρείς εσύ αλλά άλλος...) και απειλές του βιβλικού θεού Γιαχβέχ που βρίσκονται εκεί μέσα εν αφθονία.... (Περισσότερες τέτοιες Παλαιοδιαθηκικές αναφορές: Α' *Σαμουήλ* ή *Βασιλειών* Β': 3, *Ψαλμοί* ΙΣΤ' (ΙΖ'): 37, ΚΕ' (ΚΣΤ'): 1, *Παροιμίες* ΚΔ': 16, *Ωσηέ* Ε': 5, *Ναούμ* Γ': 19, *Ιερεμίας* ΣΤ': 21, ΙΗ': 23, κ. π. ά.)

Στα «θαύματα» λοιπόν της *Παλαιάς Διαθήκης*, εκτός από θεραπείες νόσων και μαλακιών (κακώσεων), επεμβάσεων, αλλαγών και αναστολών φυσικών διεργασιών και φαινομένων, στα βιβλία της *Πεντατεύχου*, των *Κριτών*, των *Βασιλειών*, των *Μακκαβαίων* και αλλού, βλέπομε τον θεό των Εβραίων - Ισραηλιτών, Γιαχβέχ, (θεός της ερήμου που τελικά ερήμωσε τα πάντα), να επεμβαίνει θαυματουργικά, αδιακρίτως αν πρόκειται για επιθετικούς ή αμυντικούς πολέμους και μάχες, για να δώσει τη νίκη στον εκλεκτό λαό του. Μάλιστα, συχνά έχομε πλήρη εξολόθρευση αμάχων, μέχρι θηλαζόντων νηπίων, ζώων, και αμπελώνων, και ό,τι δεν μπορούσε να μεταφερθεί παραδίδεται στη φωτιά (βλέπε π. χ.: *Αριθμοί* ΛΑ', όλο το αισχρό βιβλίο *Ιησούς του Ναυί*, Α' *Βασιλειών* - *Σαμουήλ* ΙΕ', Β' *Βασιλειών* - *Σαμουήλ* ΙΒ', και απανταχού στην «*Ιεράν*» *Βίβλον*). Θηριωδίες άνευ προηγουμένου και ίσως άνευ επομένου κατ' εντολή του βιβλικού θεού Γιαχβέχ.

Οι νόμοι πολέμου (*Δευτερονόμιον* Κ') και οι νόμοι εξουσίας (Α' *Βασιλειών*-*Σαμουήλ* Η', και στην *Καινή*, *Πρός Ρωμαίους* ΙΓ': 1-7 και *Πρώτη Επιστολή Πέτρου* Β': 13-18) του βιβλικού θεού Γιαχβέχ κάνουν τους εγκληματίες πολέμου των τελευταίων αιώνων, να φαίνονται σχεδόν άγιοι μπροστά τους. Αυτός ο βιβλικός θεός των Εβραίων, ο Γιαχβέχ ή Γιεχόβαχ (ο Ιαχωβάς όπως συνήθως τον λέει ο λαός), όσο κι αν φαίνεται παράξενο είναι ακριβώς ο ίδιος Θεός Πατήρ των Χριστιανών και ο Αλλάχ των Μουσουλμάνων! Άραγε τί μαγείρεμα συνέβη;

Στην *Παλαιά Διαθήκη* και εν συνεχεία στην *Καινή* βλέπομε ένα τεράστιο αριθμό θαυμάτων με τρομερό εύρος θαυματουργικής ικανότητας, από θεραπεία πυρετού

μέχρι αναστάσεως νεκρού τετραημέρου. Προϋπόθεση αυτών των θαυμάτων ήταν η θρησκευτική πίστη στον Γιαχβέχ και τον Υιόν του Γιοσούαχ. Παντού και πάντοτε ακούμε *Ματθαίος Θ΄: 22* «η πίστις σου σέσωκέ σε», *29*, *ΙΖ΄: 19-21*, *Μάρκος Ε΄: 34*, *ΣΤ΄: 5-6*, *Θ΄: 19*, *23-24* «ο δε Ιησούς είπεν αυτώ το ει δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι. και ευθέως κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων έλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τη απιστία.», *Ι΄: 52*, *Λουκάς Ζ΄: 48*, *ΙΖ΄: 6*, *19*, *42*, κλπ. Σπανιότατα συναντάμε και την θέληση όπως, *Ιωάννης Ε΄: 6* «τούτον ιδών ο Ιησούς κατακείμενον, και γνούς ότι πολύν ήδη χρόνον έχει, λέγει αυτώ· **Θέλεις υγιής γενέσθαι;**» (Άραγε να μην ήθελε; Ποιός τυφλός δεν θέλει το φως του!).

Από το 35 Κ. Ε. (Κοινής Εποχής) μέχρι το 313 Κ.Ε. τα «θαύματα» συνεχίζονται με τον ίδιο περίπου ρυθμό και δύναμη αν πιστέψομε ό,τι μας λένε οι *Πράξεις των Αποστόλων* και όλα τα βιβλιαράκια με βίους Αγίων. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς και οι Άγιοι Ανάργυροι, Κοσμάς και Δαμιανός, αναφέρονται ως ιατροί και θαυματουργοί. (Κατά την Βυζαντινή μόνο παράδοση ο Λουκάς είναι και ζωγράφος, αλλά αυτό... μόνον κατά φαντασίαν...). Πριν λίγο καιρό μάλιστα, η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας μας ενημέρωσε μέσω του διαδικτύου ότι ο Άγιος Χαράλαμπος ανέστησε νεκρό! Και εμείς νομίζαμε ότι η τελευταία ανάσταση νεκρού, ήταν του Ευτυχούς στην Τρωάδα από τον Απόστολο Παύλο! (*Πράξεις Κ΄: 9*).

Το 313 Κ. Ε. με το κοσμοϊστορικό διάταγμα των Μεδιολάνων των Κωνσταντίνου και Λικινίου, νομοθετήθηκε η ανεξιθρησκία και ως εκ τούτου ο Χριστιανισμός έγινε ισότιμη θρησκεία με κάθε άλλη. Τούτο ήταν το δεύτερο διάταγμα ανεξιθρησκίας, εφόσον το πρώτο είχε εκδοθεί ενάμιση χρόνο πρωτύτερα από τον σοβαρά ασθενούντα Γαλέριο.

Αυτή η ανεξιθρησκία ως εκ θαύματος κράτησε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, διότι ο κενόδοξος και ματαιόδοξος εγκληματίας Κωνσταντίνος (ο Μέγας που η εκκλησία τον έκανε Άγιο και Ισαπόστολο για τις υπηρεσίες του, παρά το πλήθος και την βαρβαρότητα των εγκλημάτων του!) έδωσε αμέσως μετά στους Χριστιανούς μαζί με την «ανεξιθρησκία» και το επάνω χέρι, ή μάλλον ολόκληρη την αυτοκρατορία εν λευκώ! Τότε οι Χριστιανοί ξέχασαν τι θα πει ανεξιθρησκία, ειρήνη, συγγνώμη και άφεση αμαρτιών, αγάπη προς τον πλησίον, δικαίωμα σε άλλη γνώμη, άλλη αντίληψη, κλπ. Ένεκα όλων αυτών των συμβάντων και της λύσσης των άρτι νομιμοποιηθέντων Χριστιανών, πολλοί ερευνητές έφτασαν στο σημείο πολύ να αμφιβάλλουν αν το διάταγμα της ανεξιθρησκίας εξεδόθη ποτέ από τον Κωνσταντίνον. Το αναμφισβήτητο γεγονός που ισχύει και παραμένει πάντως είναι το εξής: **«Αν το διάταγμα της ανεξιθρησκίας πράγματι εξεδόθη, ουδέποτε εφ-**

αρμόστηκε, εκτός ίσως για έξη μόνο μεταβατικά χρόνια μετά την έκδοσή του!».

Από το 320 Κ. Ε. περίπου και εφεξής, πέραν των πολλών ιδιοτελών, πολιτικών και συγγενικών φόνων που διέπραξε ο Κωνσταντίνος, έγιναν οι μεγαλύτερες καταστροφές και διώξεις που γνώρισε ποτέ η ανθρώπινη ιστορία από τους Χριστιανούς, εναντίον όχι μόνο όλων των άλλων θρησκειών αλλά και μεταξύ των χριστιανικών αιρέσεων και σχισμάτων. Στους επόμενους δυόμισι αιώνες, σχηματίστηκε εκτενής νομοθεσία για την εξάλειψη και καταβαράθρωση του αρχαίου κόσμου και ειδικότερα του Ελληνικού και Ελληνορωμαϊκού Πολιτισμού, που απλώς ζητούσαν συνύπαρξη.

Η νομοθεσία αυτή υπάρχει στους κώδικες του Θεοδοσίου (του «Μεγάλου») και του Ιουστινιανού κ. α. Οι καταστροφές βιβλιοθηκών, σχολών, έργων κοινής ωφελείας, έργων τέχνης, βιβλίων, διωγμοί καθηγητών και κάθε επιστημονικής και φιλοσοφικής σκέψης και μελέτης μαζί με όλα τα αναπάντεχα κακά, συναπετέλεσαν την μεγαλύτερη μηχανή καταστροφής πολιτισμού που γνώρισε η ιστορία ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ταυτόχρονα όμως παρατηρούμε, ότι εκείνα τα ασύλληπτα και φοβερά θαύματα, με τις θαυματουργικές θεραπείες πάσης φύσεως, δεν συνεχίζονται πλέον. Γιατί άραγε; Μόνο σποραδικώς και ανεκδότης αναφέρονται «θαύματα», τα οποία ωχριούν σε δύναμη και θεραπευτική ικανότητα όλων εκείνων των θαυμάτων από τη δημιουργία του κόσμου (γύρω στο 5000 Π. Κ. Ε., αν δεν μας απατά η μνήμη μας στα θέματα της βιβλικής «επιστήμης») μέχρι το 313 Κ. Ε. Παραδείγματος χάρη δεν ξαναβλέπομε ανάσταση νεκρού, αλλά καμιά φορά βλέπομε εικόνες να «δακρύζουν» ή να «ματώνουν» απατηλά και αισχροκερδώς, όπως συνέβη πρόσφατα, 18 /6 /2001, με αποξηραμένο σιρόπι βυσσινάδας και γέλασε το πανελλήνιο!

Ακόμα, διάφοροι ιερομόναχοι, ασχολούμενοι με το εμπόριο της ελπίδας, φέρανε σε διάφορους ναούς της Ευρώπης τόσα ξυλαράκια από τον Τίμιο Σταυρό... που θα μπορούσαν να γεμίσουν μ' αυτά ολόκληρο υπερωκεάνιο πλοίο. Για όσους δεν ξέρουν από ανατομία, υπενθυμίζομε ότι έφεραν και μπόλικά (17) «αυθεντικά» πετσάκια της περιτομής του Χριστού: Ένας μάλιστα έφερε και ανάσα του Χριστού κλεισμένη σε μια μποτίλια και ένας άλλος γάλα της Παναγίας μέσα σ' ένα μπουκάλι (ευτυχώς που δεν το ήπια!) και δε συμμαζεύεται... (μέχρι και ακτίνες του άστρου της Βηθλεέμ τολμούσαν κάποτε να επιδεικνύουν παγιδευμένες σ' ένα μπουκάλι). Υπενθυμίζομε βέβαια ότι όλες οι θρησκείες του κόσμου, κομπάζουν επιδεικτικά επιδεικνύοντας ολόκληρους καταλόγους τέτοιων «θαυμάτων»! Η καθεμιά έχει τα δικά της. Δεν είναι ειδικότητα μόνον της χριστιανικής.

Παρ' όλο λοιπόν που η Εκκλησία, όπως ισχυρίζονται τα δόγματά της, καθοδηγείται και προστατεύεται από το Άγιο Πνεύμα και ο κλήρος απολαμβάνει της Θείας Χάριτος, ήδη από το 35 Κ. Ε. και εφεξής εκατοντάδες αιρέσεις, σχίσματα κλπ. δίνουν και παίρνουν. Εσφαγιάσθηκαν και εδιώχθηκαν αναμεταξύ τους με φοβερό μίσος, πάθος και βασανιστήρια. Σκεφτείτε τί άλλα φοβερά και τρομερά θα γινότανε αν δεν υπήρχε και η καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και οι Χριστιανοί δεν συγχωρούσαν ακόμα και τους εχθρούς τους σύμφωνα με τον *Ματθαίο Ε΄*: 44. Και μη χειρότερα Θεέ μου!

Στο παρόν άρθρο όμως θα περιοριστούμε στο να δώσουμε μερικές σύντομες βιβλικές και ιστορικές αναφορές για να προκαλέσουμε το ενδιαφέρον του ερευνητή-αναγνώστη, για τις παράξενες βιβλικές και χριστιανικές θέσεις και τα διάφορα συμβά-ντα. Εν τούτοις διακαώς προτεινόμε, άπαντες να μελετήσουν λεπτομερώς και συστηματικά ολόκληρη την Εβραιοχριστιανική *Βίβλο*, από την *Γένεσιν* μέχρι την *Αποκάλυψιν*, κάτω από το φακό της κριτικής ανάλυσης, συγκριτικής, ιστορικής επιστή-μης κλπ. Αφού η *Βίβλος* αποτελεί τη μόνη αλήθεια που ο Αληθινός, Παντοδύναμος, Πάνσοφος, Πανάγαθος, Παντογνώστης Θεός αποκάλυψε στους ανθρώπους, νομί-ζομε ότι πρέπει άπαντες να την γνωρίζουν πλήρως. Σ' αυτό θα πρέπει όλοι να συμ-φωνούν ή κάνομε λάθος;

Πρέπει να σταματήσομε επιτέλους να συμπεριφερόμαστε σαν τα αδαή παιδάκια του κατηχητικού σχολείου, που από μικρά και μετά στο Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύ-κειο, μας διδάσκουν επιλεκτικά και εκλαϊκευμένα θέματα της Εβραϊκής μυθολογί-ας και ιστορίας καθώς και διαλεγμένες περικοπές από την *Καινή Διαθήκη*. Ως υπεύ-θυνα άτομα, οφείλομε να μελετήσομε προσεκτικά την βάση της πίστεώς μας, την *Βίβλο* και να σταθούμε απέναντί της ελεγκτικά όπως θα κάναμε σε οποιοδήποτε άλλο σημαντικό ζήτημα της ζωής μας. Δεν πιστεύομε ότι μπορεί επ' αυτού να έχει κανείς λογικές αντιρρήσεις! Μην το κάνομε σαν τους Καθολικούς, που επί σειρά αιώνων απαγόρευαν την ανάγνωση της *Βίβλου* από το κοινό επί ποινή θανάτου! Βέ-βαια εκείνοι γνώριζαν πολύ καλά γιατί το έκαναν!

Ορίστε λοιπόν συνοπτικά, μερικά (όχι όλα γιατί είναι πάρα πολλά) **ενδιαφέροντα ιστορικά σημεία για μελέτη και έρευνα:**

1. Κλείσιμο σχολείων, διωγμοί και φόννοι διδασκόντων. Η μαθηματικός και φι-λόσοφος Υπατία κατακρεουργείται από τον όχλο του Αγίου Κύριλλου, Πα-τριάρχη Αλεξανδρείας το 415 Κ. Ε. Βλ. Σωκράτους Σχολαστικού *Εκκλησια-*

στική Ιστορία - Περί Υπατίας της Φιλοσόφου 7.15 & Σουΐδας ύψιλον 166, κ. ά.

2. Ο εμπαθής θεολόγος, αυτοκράτωρ Ιουστινιανός κλείνει όλες τις σχολές των Αθηνών, μεταξύ των οποίων ήταν και η Ακαδημία του Πλάτωνος, +529, και διώκει όλους τους καθηγητές. Όσοι γλίτωσαν δραπέτευσαν τη νύκτα και κατέφυγαν στην αυλή του βασιλέως της Περσίας Χοσρόη. Τί ειρωνεία αλήθεια!
3. Κάψιμο βιβλιοθηκών (με μεγαλύτερο θρήνο απώλειας: τις βιβλιοθήκες της Αλεξανδρείας, τη Δημοτική βιβλιοθήκη του Σεραπίου της Αλεξανδρείας, κάηκε από τον Επίσκοπο Θεόφιλο το 391 Κ. Ε. και τη μεγάλη βιβλιοθήκη «του Παλατίνου Απόλλωνος» της Ρώμης που είχε ιδρυθεί από τον Αύγουστο, κάηκε από τον Πάπα Γρηγόριο τον Μέγα γύρω το 600 ή 601. Ο κατάλογος καύσεως πολλών άλλων βιβλιοθηκών συνεχίζεται επί μακρόν.). Βλέπε: Θεοδώρητος *Εκκλησιαστική Ιστορία* και *Επιστολή Δαμάσου Επισκόπου Ρώμης* τόμος 5^{ος} ΚΒ΄, 1245 (ή 320.16-321.16).
4. Καταστροφή γυμναστηρίων, λουτρών, βαλανίων (είδος αρχαίων λουτρών), θερμών (λουτρά θερμών υδάτων), λόγω του ταμπού της *Παλαιάς Διαθήκης*, των Εβραίων και των Χριστιανών για το γυμνό. Αλλά ενώ οι Εβραίοι είχαν πολλές διατάξεις περί καθαριότητας και λουσίματος, οι Χριστιανοί εξύμνησαν τη γλίτσα, τη λίγδα και τη βρόμα. Αυτό θα πει πρόοδος!
5. Καταστροφή των ασκληπιείων (αρχαίων ιατρείων, νοσοκομείων μετά πολλών επικουρικών χώρων όπως γυμναστηρίων, κλπ.), αφού ο Ασκληπιός (θεός της Ιατρικής Επιστήμης) εθεωρείτο δαίμονας - διάβολος για τους Χριστιανούς.
6. Καταστροφή, σύμφωνη με τις διατάξεις της *Εξόδου* ΛΔ΄: 13, του *Δευτερονομίου* Ζ΄: 5, ΙΒ΄: 3, Α΄ *Σαμουήλ* (ή *Βασιλειών*) Ζ΄: 3-4, Γ΄ *Βασιλειών* ΙΔ΄: 15, κλπ., των αλσυλλίων και δασυλλίων, τα οποία οι παγανιστές συνήθιζαν να τα αφιερώνουν σε θεούς, ημιθέους, ήρωες, πολιούχους, κλπ. Οι θεόπνευστοι Χριστιανοί όμως τα θεωρούσαν κατοικητήρια διαβόλων.
7. Διωγμός πάσης επιστημονικής και φιλοσοφικής σκέψεως, ώστε οι Χριστιανοί να μην έχουν να αντιμετωπίσουν καμία αντίθετη γνώμη και

επιχειρηματολογία αλλά να επιβάλλουν διά πυρός και σιδήρου τις δικές τους ηλιθιότητες και βλακείες.

Μερικά αποτελέσματα όλων αυτών ήταν, η οπισθοδρόμηση της ιατρικής και πάσης επιστήμης και όλης της ανθρώπινης σκέψεως κατά 1500 χρόνια, συν άλλα τόσα αναδρομικά τουλάχιστον. Ο Ελληνικός και Ελληνορωμαϊκός πολιτισμός, οι πλέον ευγενείς και πολλά υποσχόμενοι πολιτισμοί της ιστορίας, επλήγησαν θανάσιμα.

Ο Χριστιανισμός όχι μόνο κατέστρεψε τα ασκληπιεία, τα λουτρά και όσα μόλις αναφέραμε, αλλά και καθ' όλη την διάρκεια του μεσαίωνα απαγόρευσε την ιατρική την οποία αποκαλούσε υποτιμητικά με τα ονόματα: «φαρμακεία», «μαγεία» και «μαγγανεία». Τις δε αιτίες των νόσων τις εξηγούσε μυθολογικώς ως δράσεις δαιμόνων, εκπεσόντων αστέρων, διαττόντων και κομητών κατά του ανθρώπου και ως αντιδράσεις ολοκλήρου της φύσεως κατά του ανθρώπου λόγω της πτώσεως των πρωτοπλάστων και της αρχικής κατάρας του πανάγαθου και φιλεύσπλαχνου Θεού Γιαχβέχ και της συνεχούς οργής του ένεκα των συνεχών αμαρτιών μας!

Η κατάφορη αντίφαση των ατελειών, βασάνων, πόνων και θλίψεων της ζωής μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι αμέτρητες νόσοι, από την μια μεριά, και της παντοδυναμίας και της παναγαθότητας του εξωκοσμικού, τέλειου, δημιουργού Θεού της χριστιανικής θεολογίας από την άλλη, είχε απασχολήσει τους Χριστιανούς φωστήρες από τους πρώτους αιώνες του Χριστιανισμού χωρίς ποτέ τους να δώσουν απάντηση. Απλώς όταν κατάλαβαν ότι δεν μπορούσαν να βρουν απάντηση, τότε την εναπόθεσαν στο μυστήριο και στις ανεξήγητες βουλές του Θεού των. Συνάμα προέτειναν να διατηρούμε συνεχή «φόβο Θεού», να έχομε ακλόνητη πίστη και να μη πολυρωτάμε. Γιατί αν πολυανακατευόμαστε με τις δουλειές του Θεού, μπορεί να θυμώσει ο Θεός και τότε ουαί και αλίμονό μας.

Το ίδιο πρόβλημα, και πάλι χωρίς απάντηση, αντιμετώπισαν οι Πατέρες και οι θεολόγοι και με **το ζήτημα της θεοδικίας**. Αυτό συνίσταται στην απορία: «διατί ο Θεός ιαίνει ολίγους που επιλέγει και όχι όλους όσους τον παρακαλούν και άραγε διά ποίων κριτηρίων επιλέγει τους μεν και απορρίπτει τους δε, κλπ. Ποία είναι η εξήγηση;». Ο Ιησούς εμφανίζεται ξανά και ξανά ως φιλεύσπλαχνος θεραπευτής όλων των ασθενών και απασών των ασθενειών (*Ματθαίος Η΄: 16, ΙΑ΄: 15, Πράξεις Ι΄: 38, κ. α.*). Πλην όμως στο κεφάλαιο Ε΄: 1-16 του *Ιωάννου*, ενώ αντικρίζει μια τεράστια πληθώρα ασθενών πολλών ειδών ασθενειών, εντός των πέντε βρώμικων

στοών της προβατικής κολυμβήθρας Βηθεσδάς, μυστικά και βιαστικά επέλεξε να θεραπεύσει έναν μόνο ασθενή, παραλυτικό. Με ένα πουφ θα μπορούσε, ως παντοδύναμος και φιλεύσπλαχνος, να τους θεραπεύσει όλους προς έκπληξη απάντων και προς δόξαν του. Όμως δεν το έκανε παρά θεράπευσε μόνον έναν «παραλυτικό» και χωρίς να τον πάρει χαμπάρι κανέννας! Γιατί άραγε; Μήπως οι υπόλοιποι άλλοι δεν θέλανε να γίνουν καλά; Ούτε καν τους ρώτησε όπως ρώτησε τον παραλυτικό αλλά τους παράτησε στα «κρύα της κολυμβήθρας»! ...

Εδώ και τόσους αιώνες δεν έχουν βρει απάντηση και εξήγηση στα εύλογα ερωτήματα της θεοδικίας. Ο Μαρκίων πρώτος επρότεινε μία απάντηση αλλά την απέρριψαν! Πολύ θα θέλαμε να μάθουμε τα μυστήρια αυτά και τις άγνωστες βουλές του Θεού των, αν ποτέ τα βρούνε και τις ξεδιαλύνουν! Αφού ισχυρίζονται ότι έχουν θεία φώτιση και αντλούν πληροφορίες από μυστηριώδεις πηγές που δεν είναι προσιτές σε 'μας τους ολιγόπιστους ή άπιστους, τότε γιατί δεν μας δίνουν οι ίδιοι σαφείς και μονοσήμαντες απαντήσεις στα ερωτήματά μας;

Σχετικά με τις αρρώστιες όμως ετόλμησαν να μας ανακοινώσουν κάτι το βαρύγδουπο, το οποίο και έθεσαν ως δόγμα ως εξής: «Ο Θεός ως παιδαγωγός μας δίδει παιδαγωγικά χαστουκάκια με τις αρρώστιες και τον πόνο και έτσι μας εκπαιδεύει δι' αυτών και μας προτρέπει να μετανοήσουμε ή μας φέρει εις μετάνοιαν. Ο Θεός επίσης μας παιδεύει με βάσανα ένεκα των αμαρτιών μας. Ακόμα ο Θεός θέλει να δοκιμάσει την πίστη μας. Κλπ, κλπ.». Αυτές οι δικαιολογήσεις θεολογικώς βασίζονται στο κλεψίτυπο, ανόητο και ασυνάρτητο Βιβλίο του Ιώβ, στις βιβλικές Παλαιο-Διαθηκικές παροιμίες, Παροιμία Γ΄: 12, ΙΓ΄: 24, ΚΓ΄: 13 και στην επανάληψή τους στην θεολογική επιστολή Προς Εβραίους ΙΒ΄: 6-13 **«ον γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται. ει παιδείαν υπομένετε, ως υιοίς υμίν προσφέρεται ο Θεός· τις γαρ εστιν υιός ον ου παιδεύει πατήρ; ει δε χωρίς εστε παιδείας, ης μέτοχοι γεγονάσι πάντες, άρα νόθοι εστέ και ουχ υιοί. είτα τους μεν της σαρκός ημών πατέρας είχομεν παιδευτάς και ενετρεπόμεθα· ου πολλω μάλλον υποταγησόμεθα τω πατρί των πνευμάτων και ζήσομεν; οι μεν γαρ προς ολίγας ημέρας κατά το δοκούν αυτοίς επαίδευσον, ο δε επί το συμφέρον, εις το μεταλαβείν της αγιότητος αυτού. πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν ου δοκεί χαράς είναι, αλλά λύπης, ύστερον δε καρπόν ειρηνικόν τοις δι' αυτής γεγυμνασμένοις αποδίδωσι δικαιοσύνης. Διό τας παρειμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα ανορθώσατε, και τροχιάς ορθάς ποιήσατε τοις ποσίν υμών, ίνα μη το χωλόν εκτραπή, ιαθή δε μάλλον.»** Αυτές τις ίδιες αισχρές θεολογίες τις επικύρωσαν και επεξέτειναν οι Πατέρες με την

βλακεία τους. Βεβαίως δεν θα μπορούσαν να κάνουν κι' αλλιώς, διότι θα ερχόταν σε αντίθεση με την θεϊκή Βίβλο! Αυτό θα πει παράλογη, τρελή και καταστροφική θρησκεία σε κάθε παράμετρο. Από την πιο απλή λογική και κοινή αντίληψη μέχρι την πιο δύσκολη υπόθεση.

Δείγματα ιατρικής και ιατροδικαστικής της Βίβλου

1. Μολυσμός και κάθαρση ανδρός. Η γυναίκα και τα ρούχα της είναι μολυσμένη-(α) κατά την περίοδο αυτής, μολυσμός και κάθαρση αυτής. Αφροδισιακά νοσήματα. *Λευιτικόν* ΙΕ΄: 1-33, ΙΗ΄: 19, Κ΄: 18, ΚΒ΄: 4-6. Διαβάστε να δείτε την «θεοδώρητη» και «σοφότατη» αντιμετώπιση όλων αυτών των περιπτώσεων.
2. Γυναίκες λεχώνες, *Ψαλμός Ν΄* (ΝΑ΄): 7 (5), *Λευιτικόν* ΙΒ΄: 1-8. Κάθαρση λεχώνας. Οι κυρώσεις είναι διπλές εάν γεννήσει κορίτσι αντί αγόρι. Η Παναγία έκανε καθαρό 8 μέρες μετά την γέννηση του Ιησού κατά τον Νόμον του Μωυσέως, *Λουκάς Β΄*: 22.
3. Καταπληκτική Γιαχβική μέθοδος για τη διαπίστωση απιστίας ή μη απιστίας γυναικός με υποχρεωτική κατάποση βρωμονέρου "του Ύδατος της Ζηλοτυπίας", *Αριθμοί Ε΄*: 11-31, που πολλές φορές εφαρμοζόταν και τον μεσαίωνα.
4. Μέθοδος διά τη διαπίστωση παρθενίας. Η μη παρθένος λιθοβολείται, *Δευτερονόμιον* ΚΒ΄: 13-21.
5. Βιασμοί παρθένων. Μελετήστε τις τρεις περιπτώσεις και τις επαγόμενες τιμωρίες, *Δευτερονόμιον* ΚΒ΄: 23-29.
6. Προέλευση της λέξεως αυνανισμός, αν και πρόκειται για διακοπτόμενη συνουσία (coitus interruptus), *Γένεσις* ΛΗ΄: 1-10. Με τις διάφορες ανόητες και αντιεπιστημονικές θεωρίες των Χριστιανών ηλιθίων ο αυνανισμός κατάντησε διαβολικό ταμπού και δημιούργησε τρομερές ψυχολογικές ενοχές και ψυχώσεις. Δεν ήταν λίγοι οι άνδρες και οι γυναίκες των οποίων σακάτεψαν και παραμόρφωσαν τα γεννητικά όργανά τους με φωτιά, εγκαύματα, σιδεράκια, βελόνες και άλλες φρικιαστικές διαστροφικές μεθόδους για να τους και να τις αναγκάσουν να μην αυνανίζονται. Αυτά

περιγράφονται λεπτομερώς στο βιβλίο Bestseller της γερμανίδας θεολόγου, της καθολικής διομολογήσεως, Uta-Ranke Heinemann, *Eunuchs for the Kingdom of Heavens* (Ευνούχοι για τη Βασιλεία των Ουρανών). Βλέπε ακόμα και το τελευταίο άρθρο του περιοδικού *Ελληνικόν Πάνθεον*, Τεύχος 19.

7. Χρήση ιερών πλακών, ουρίμ και θουμίμ, και ιερών ζαριών για την εξιχνίαση των ανεξιχνίαστων βουλών του Γιαχβέχ και τη λήψη σοβαρών αποφάσεων και τιμωριών μέχρι και εκτελέσεων ανθρώπων. Άλλου είδους περίεργα αντικείμενα είναι τα τεραφείμ και τα εφόδ των ιερέων. Όλα αυτά αναφέρονται σε διάφορα σημεία από την *Γένεσιν* μέχρι τον *Νεεμία*. (Πολύ αργότερα το 1823, στην πολιτεία Βερμόντ των Η. Π. Α., ο άγγελος του Θεού Γιαχβέχ «Μορόνι» έφερε τις χρυσές πλάκες ουρίμ και θουμίμ στον οραματιζόμενο Ιωσήφ Σμιθ από τις οποίες ανέγραψε του βιβλίο του Μορμόνου. Μετά ο άγγελος τις πήγε στη θέση τους στον ουρανό. Έτσι ο Σμίθ εδημιούργησε την νέα χριστιανική αίρεση των Μορμόνων.).
8. Η κακοτυχία του μπάσταρδου παιδιού. Εξοστρακίζεται χωρίς οίκτο αυτό και οι απόγονοί του μέχρι δεκάτης γενεάς, *Μασσορίτικο Δευτερονόμιο ΚΓ΄: 3, Κριτές ΙΑ΄: 1-11*.
9. Άνδρες σεξουαλικά κουτσουρεμένοι περιθωριοποιούνται, *Μασσορίτικο Δευτερονόμιον ΚΓ΄: 1, Δευτερονόμιον των Εβδομήκοντα ΚΓ΄: 3*.
10. Για όσους δεν ξέρουν από γενετική, η σεξουαλική ένωση ωραίων γυναικών ανθρώπων με υιούς του Θεού παράγει γίγαντες, *Γενέσεως* το ανάγνωσμα πρόσχωμεν ΣΤ΄: 2-7. Ωραίες γυναίκες με ωραία μαλλιά σκανδαλίζουν αγγέλους, *Πρώτη Προς Κορινθίους ΙΑ΄: 6-10*.
11. Περίεργη χρήση δρογών όπως Νάρδου και Μανδραγόρα (αμφότερα ναρκωτικά φυτά) για αντιστάθμισμα στον έρωτα, π.χ. *Γένεσις Λ΄: 14-16, Άσμα Ασμάτων, Α΄: 12,13 και Δ΄: 13,14*.
12. Θεραπεία λέπρας ανθρώπων και σπιτιών και πραγμάτων, *Λευιτικόν Κεφάλαια ΙΓ΄ και ΙΔ΄*. Διαβάστε να γελάσετε με ποιον τρόπο φορτώνουν αυτή την φοβερή αρρώστια σε ένα πουλί πετάμενο για να την μεταφέρει στα χωράφια και στα βουνά. Δεν υπάρχει πιο θεϊκή και σοφή θεραπεία αυτής της τρομερής αρρώστιας από αυτήν που καταγράφει το *Λευιτικόν*! Εμείς τι άλλο να πούμε;

13. Στο *Λευιτικόν Ι΄* : 8-11, τα οينوπνευματώδη ποτά απαγορεύονται για τους ιερείς. Όμως, οι Χριστιανοί ιερείς δεν τηρούν αυτή την απαγόρευση. Γιατί;
14. Διαιτολόγιο κρέατος. Ζώα καθαρά και ακάθαρτα. Ποια επιτρέπεται να τρώνε οι άνθρωποι. *Λευιτικόν Κεφάλαιο ΙΑ΄*. Ενώ λόγου χάριν, το χοιρινό κρέας είναι αυστηρά απαγορευμένο, τότε γιατί οι Χριστιανοί το καταβροχθίζουν;
15. Εξαγιασμός των προς βρώση σφαζομένων ζώων. Εξιλέωση αμαρτιών διά αίματος. Αυστηρή απαγόρευση του φαγώματος αίματος. Αίμα και λίπος προσφέρονται μόνον εις οσμήν ευωδίας του Γιαχβέχ (πολύ ωραίος Θεός αυτός ο Γιαχβέχ!). (Αίμα = ψυχή ή ζωή.). Μελετήστε το πολύ ενδιαφέρον κεφάλαιο του *Λευιτικού ΙΖ΄*. (Βλέπε και *Πράξεις ΙΕ΄* : 20.).
16. Νόμος απίθανης διαιτολογίας της *Βίβλου*: «Δεν θα μαγειρέψεις ένα αρνάκι με το γάλα της μάνας του.». Αυτός ο νόμος για να δοθεί τρεις φορές, *Έξοδος ΚΓ΄* : 19 και *ΛΔ΄* : 26 καθώς και *Δευτερονόμιον ΙΔ΄* : 21, πρέπει να είναι το απαύγασμα της Γιαχβικής σοφίας! Βέβαια δεν απαγορεύει να μαγειρέψεις το αρνάκι με το γάλα άλλου ζώου ή ανθρώπου. Εάν δεν έχετε φάει ακόμα αρνάκι μαγειρεμένο στο γάλα αγελάδας δεν έχετε ιδέα τι θα πει φαγητό!
17. *Β΄ Παραλειπομένων ΙΣΤ΄* : 11-13. Εδώ το ιερό βιβλίο καταδικάζει τον Ασά επειδή εζήτησε την βοήθεια των ιατρών και όχι του θεού όταν αρρώστησε άσχημα. «Και ιδού οι λόγοι Ασά οι πρώτοι και οι έσχατοι γεγραμμένοι εν βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. και εμαλακίσθη Ασά εν τω έτει τω ενάτω και τριακοστω της βασιλείας αυτού τους πόδας, έως σφόδρα εμαλακίσθη· **και εν τη μαλακία αυτού ουκ εζήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. και εκοιμήθη Ασά** μετά των πατέρων αυτού και ετελεύτησεν εν τω τεσσαρακοστώ έτει της βασιλείας αυτού,».
18. Πανάκεια της χριστιανικής ιατρικής το Ευχέλαιον, *Καθολική Επιστολή Ιακώβου Ε΄* : 13-15 και *Μάρκος ΣΤ΄* : 13. Επίσης και η επίθεση των χειρών ή πετσετών στον ασθενή, *Μάρκος ΙΣΤ΄* : 18, *Πράξεις ΙΘ΄* : 6, 11-12, κλπ. (Ποιό λάδι να είναι άραγε ποιο αποτελεσματικό;).
19. Εκτός από τα ευχέλαια, αφού δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους, για όλες τις τότε γνωστές και άγνωστες αρρώστιες έπλασαν εξορκισμούς. Οι Ανατολικοί Ορθόδοξοι έχουν πολλούς εξορκισμούς του Εβραίου Ελληνιστή Ιω-

άννου του Χρυσοστόμου και του Καππαδόκη Ελληνιστή Βασιλείου του Μεγάλου.

Σας παραθέτομε μικρό απόσπασμα από τον επίσημο εξορκισμό του Ιωάννου Χρυσοστόμου. Μπορείτε να τον χρησιμοποιείτε για τις αρρώστιες που αναφέρει με απόλυτη αποτελεσματικότητα! Είναι το μόνο αποτελεσματικό μέσο που εξαποστέλλει «τας νόσους» στα όρη και στα βουνά. Παρατήσετε τους γιατρούς και τα φάρμακα...!

«Δέσποτα Κύριε, που διέσωσες τον Νώε και τον Αβραάμ ελευθέρωσες από θλίψεις. Που τον Μωυσή κάλεσες εξ Αιγύπτου και τον Ισραήλ εκ του Φαραώ διασώσας... βοήθησον και την δούλη σου (κάποια άρρωστη Μαρία), σβήσε τον πυρετό πράυνε το άλγος κάθε πονηρής ασθενείας και σήκωσε την δούλην σου από την οδυνηρή κλίνη.

Άγιε Ιερεμία... Άγιοι Τρεις Παίδες... Άγιοι Επτά Παίδες, Άγιε Θεράπων, Άγιε... Άγιε... Άγιε... δωρίστε στην δούλη του θεού Μαρία υγεία και διώξτε τον πυρετό και το ρίγος της κακιάς αυτής ασθένειας.

Εξορκίζω τις 72 ασθένειες τις οποίες έχει ο άνθρωπος, κεφαλόπονο, οφθαλμόπονο, οδοντόπονο, στηθόπονο, χειρόπονο, δυσουρία ή τρισουρία [ας μας εξήγησουν τί εστί τρισουρία. Τί να εννοεί άραγε ο μέγας πεφωτισμένος Χρυσόστομος! Ζητάμε διαφωτιστική απάντηση!] ... εξορκίζω υμάς, αναχωρήστε και απέλθετε στα άγρια όρη... εξορκίζω πάντα τα ακάθαρτα παθήματα...».

I. Χρυσόστομος, αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Oratio in infirmos (in servam Dei Maria).

Τί να πρωτοθαυμάσει κανείς εδώ με τον «Μέγα Άγιο» Ιωάννη Χρυσόστομο..., αυτόν τον μοιραίο άνθρωπο για την κοινωνία και τον πολιτισμό! Ήταν αυτός που εδογμάτισε τα εξής: **«Καί σύ, άν διακρούσης τάς επωδάς και τάς φαρμακείας καί τάς μαγγανείας, καί αποθάνης τή νόσω, λαμβάνεις στέφανον, ωσάν οι μάρτυρες.»**. Βγάλετε συμπέρασμα μόνοι σας!

(Για πολλά τέτοια μαργαριτάρια με μαγγανείες, μαγείες, εξορκισμούς αποπομπές δαιμόνων, κλπ., των Πατέρων της εκκλησίας, της Βίβλου, αποκρύφων βιβλίων, της

Σολομωνικής καθώς και για θέματα Ιστορίας της Ιατρικής σε σχέση με Χαλδαιϊσμό, Ιουδαϊσμό και Χριστιανισμό βλέπε διάφορα τμήματα των βιβλίων: *Αβραάμ ο Μάγος* και *Το θέατρο της Σωτηρίας* του κ. Μ. Θ. Καλόπουλου.).

Αλλά και ο Άγιος Βασίλειος ο «Μέγας» δεν πάει πίσω. Έχει γράψει και αυτός διαγνώσεις δαιμονοπαθειών και εξορκισμούς για την αποπομπή δαιμόνων. Βρείτε τα να δείτε «τί εστί σοφία πνευματική...!». Όποιος ή όποια υπέφερε από επιληψία, τρέλα ή διάφορες άλλες εγκεφαλικές διαταραχές είχε διαβόλους μέσα του ή μέσα της που έπρεπε να βγουν και να διωχτούν μακριά με κάθε τρόπο. Οι κυριότεροι χριστιανικοί τρόποι ήταν οι εξορκισμοί και τα βασανιστήρια. Στα *Ευαγγέλια* βλέπομε ταχτικά τον Χριστό να τσακώνεται με δαιμόνια και να θεραπεύει «δαιμονιζομένους». Δύο ή τρεις φορές μάλιστα (*Ματθαίος Η΄: 28-34, Μάρκος Ε΄: 1-21, Λουκάς Η΄: 26-36*) έβγαλε τα δαιμόνια δαιμονισμένων και τα έβαλε μέσα σε αγέλες χοίρων καθώς τα ζώα έβοσκαν ανέμελα. Τότε οι χοίροι κατατρόμαξαν τόσο πολύ που έπεσαν σε μια λίμνη και πνίγηκαν. Θα επιθυμούσαμε πολύ να μάθομε αν τα δαιμόνια πνίγηκαν μαζί με τους χοίρους ή βγήκαν πάλι στη γη για να ξανακάνουν τα ίδια! Φαντασθείτε αλήθεια το θέαμα! Μια σχετικώς μικρή λίμνη γλυκού νερού (δεν είναι μεγάλη η λίμνη της Τιβειάδος) με (2000) δυο χιλιάδες πνιγμένους χοίρους (*Μάρκος 5: 13*) μέσ' 'τα νερά της! Καταπληκτικό! Δεν θα ήταν καλλίτερα να τα έστειλε κάπου μακριά, π. χ. στον γαλαξία της Ανδρομέδας; Παντοδύναμος ήταν, αλλά ίσως να μην ήξερε αυτόν τον γαλαξία ...! Οι ειδήμονες θεολόγοι τί έχουν να μας απαντήσουν επί αυτών των σοβαροτάτων ερωτημάτων...;

Στο Βυζάντιο και στην Δυτική Ευρώπη υπήρχαν συνταγές ανατριχιαστικής ιατρικής δεισιδαιμονίας. Απολαύστε λοιπόν τέσσερις συνταγές που αναφέρονται στο βιβλίο της Λιλής Ζωγράφου, *Αντιγνώση*, σελίδα 369!

1. Για παθήσεις ματιού: «Πάρε το δεξί μάτι βατράχου σε μεταξωτό πανί και κάν' το φυλακτό. Για το αριστερό μάτι πάρε το αριστερό μάτι του βατράχου». Η αλάθητη όμως αυτή οφθαλμολογική συνταγή είχε και τις μικροελλείψεις της, αφού δεν όριζε... το είδος του βατράχου!
2. Για θεραπεία φαλάκρας: «Συχνή επάλειψη με κόπρανα χήνας»! Να λοιπόν μια ευκαιρία για υπερκέρδη! Αλοιφή από κουτσουλιές χήνας και η φαλάκρα είναι πια παρελθόν!
3. Μια συνταγή για ίκτερο από την Αγγλία: «Να φάει ο άρρωστος 9 ψείρες με βούτυρο»! Αν τις φάει... χωρίς βούτυρο, τα αποτελέσματα δεν είναι εγγυη-

μένα!

4. Μια αρκετά πρόσφατη συνταγή για χολολιθίαση (του 18^{ου} αιώνα): «Διαλύστε κόπρανα προβάτου σε φρέσκο γάλα και ποτίστε τον άρρωστο»!

Επίσης για πολλές αρρώστιες είχαν εφεύρει θεραπείες δι' αιμορραγίας από πολλά σημεία του σώματος που είχαν χαρτογραφήσει. Βεβαίως εκτός από την αντικανονικότητα και τα μοιραία αποτελέσματα αυτών των μεθόδων οι μολύνσεις έδιναν και έπαιρναν.

Όση λοιπόν σχέση έχουν οι συνταγές αυτές με την ιαματική επιστήμη της ιατρικής, άλλη τόση σχέση είχε και η θρησκεία με την ιατρική και κάθε επιστήμη. Σκεφθείτε ότι οι εμπνευσμένοι πιστοί του Βυζαντίου έξυναν (όπως ξύνουν ακόμα μερικοί) τις μπογιές των εικόνων και τις έκαναν ρόφημα-φάρμακο διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν (κάκωση). Οι μπογιές, όμως δεν ήταν τίποτε παραπάνω από επιβλαβείς ουσίες, όπως π.χ. οξειδίο του μολύβδου που βρίσκεται στην άσπρη μπογιά, το οποίο όταν το πιεις παθαίνεις μολυβδίαση! Αυτά τα ροφήματα με μπογιές εικόνων και η κυριολεκτική ασυδοσία των μοναστηριών ήταν μερικοί από τους λόγους της εικονομαχίας που τίναξε το Βυζάντιο στον αέρα. Επί της εικονομαχίας μελετήσετε και *Τό έπος τής Εικονομαχίας*, Κωνσταντίνου Παπαρηγοπούλου, Εκδόσεις Ωκεανίδα ΑΕ, 2005, και θα μάθετε πολλά που δεν τα ξέρετε.

Είναι πραγματικά πάρα πολύ ενδιαφέρον και ταυτόχρονα κωμικοτραγικό, να διαβάσει κανείς ιατρικές θεραπείες και συνταγές των Βυζαντινών και των άλλων Ευρωπαίων κατά τον μεσαίωνα. Θα πείτε: είναι ποτέ δυνατόν να έγιναν αυτά από ανθρώπους; Αλλά να που είναι! Αν σκεφθούμε ότι ο Βυζαντινός αυτοκράτωρ, των ετών +886 - +912, Λέων VI ο Σοφός εξέδωσε νεαράν (νόμον), με αριθμό 65, στην οποία νομοθετεί τα εξής: **«Όποιος μέ τελειότητα φανή νά κάμη μαγικά δι' ιατρείαν σωματικής ασθενείας... νά παιδεύεται μέ εσχάτην τιμωρίαν...»**, τότε τί άλλο περισσότερο να πούμε εμείς;! Ευτυχώς που ήταν και σοφός αλλιώς ποιος ξέρει τί ... ;

Σ' Ανατολή και Δύση, σύμφωνα με τα διάφορα χριστιανικά δόγματα που ήταν βασισμένα στην *Αγία Γραφή*, οι αρρώστιες προέρχονταν από:

α) Προκαθορισμένα σχέδια του Θεού (*Ιωάννης Θ΄: 1-3 «Και παράγων είδεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες· ραββί,*

τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ίνα τυφλός γεννηθή; **απεκρίθη Ιησούς· ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθή τα έργα του Θεού εν αυτώ.**».).

β) Την οργή, τιμωρία και δικαιοσύνη του Θεού ένεκα αμαρτιών, ανυπακοών, απιστίας, κλπ. (Αυτά ομολογούνται απανταχού στην Παλαιά Διαθήκη, Μάρκον Θ΄: 24 «και ευθέως κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων έλεγε· **πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τη απιστία**», Ιωάννην Ε΄: 14 «... **μηκέτι αμάρτανε, ίνα μη χείρόν σοί τι γένηται.**», κλπ.).

γ) Επεμβάσεις του διαβόλου (Ματθαίος ΙΒ΄: 43-45, Λουκάς ΙΑ΄: 24-26 θαυμάστε αυτό το «εξαιρετικό» χωρίο: «**Όταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων ζητούν ανάπαυσιν, και μη ευρίσκον λέγει· υποστρέψω εις τον οίκόν μου όθεν εξήλθον· και ελθόν ευρίσκει σεσαρωμένον και κεκοσμημένον. τότε πορεύεται και παραλαμβάνει επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνεται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου χείρονα των πρώτων.**». Εντός των θεοπνεύστων Ευαγγελίων και Πράξεων για διάφορες ασθένειες που προήλθαν από διαβόλους – ακάθαρτα πνεύματα – βλέπε: Ματθαίος Θ΄: 32, ΙΑ΄: 28, ΙΒ΄: 22, 28, ΙΖ΄: 15, Μάρκος Θ΄: 17, Λουκάς Θ΄: 39, ΙΑ΄: 14, 20, ΙΓ΄: 10-16, Πράξεις Η΄: 7, ΙΘ΄: 12.).

Έτσι ο ασθενής στις δύο πρώτες περιπτώσεις, έμενε αβοήθητος κι' ας γινόταν ό,τι ήθελε, ... ας τον έπαιρνε και τον εσήκωνε... Κατά την χριστιανική θεολογία δεν πρέπει να αντιστρατευόμαστε τις ασθένειες όταν είναι σχέδια, έλεγχοι και τιμωρίες του Θεού. Στην τρίτη περίπτωση ο ασθενής υπεβάλετο σε φρικτότατα βασανιστήρια, που καμιά νοσηρή φαντασία δεν κατασκεύασε, εκτός των Χριστιανών, για να βγει ο Σατανάς από μέσα του. Αλλά αντί να βγει ο Σατανάς, έβγαινε η ψυχή του. Ζήτω η ανοησία και η σχιζοφρένεια! Ούτως λοιπόν βασισμένοι, οι χριστιανοί άγιοι και θεοφόροι πατέρες αναθεμάτισαν και κατέστρεψαν την επιστημονική Ιατρική, τα δε Γυμναστήρια, Λουτρά και Ασκληπιεία ο χριστιανικός όχλος όχι απλώς και μόνο τα έκλεισε αλλά τα κατέστρεψε ολοσχερώς. Τύφλα να 'χουν ο Ιπποκράτης και ο Γαληνός, κ. ά., κατά το ρητό των χριστιανών θεοφόρων Πατέρων: «**Νοσει Γαληνός, εκφοβεί δέ τας νόσους ο Πέτρος ημών τας σαγήνας ο πλέκων.**»!

Να λοιπόν πως κατάντησε η Ιατρική από τους Χριστιανούς 800 χρόνια μετά τον Ιπποκράτη και μετά τον Διοσκουρίδη και τον Γαληνό που προσπαθούσαν να θεμελιώσουν την Ιατρική στην επιστημονική παρατήρηση και την συστηματική μελέτη, να

ανακαλύψουν φάρμακα, να κάνουν εγχειρήσεις, να συναγάγουν τρόπους θεραπειών, κλπ. Αλλά η Βίβλος και οι Πατέρες ως θεόπνευστοι κατέστρεψαν το έργο του Ιπποκράτη και μας επέβαλαν τις δικές τους δεισιδαιμονίες, προλήψεις, αρλουμπολογίες, ευχέλαια και εξορκισμούς... που προέρχονται από τον ίδιο τον Θεό Ιησού Χριστό! Ως γνωστόν, σχεδόν σε όλες τις γλώσσες του κόσμου οι ιατρικοί όροι είναι σχεδόν όλοι είτε Ελληνικοί είτε Λατινικοί. Γιατί δεν είναι άραγε Εβραϊκοί ή Χριστιανικοί αφού ο Θεός τους, όλοι οι προφήτες και οι άγιοι τους είναι οι μόνοι αποτελεσματικοί ιατροί; Μήπως μπορούν να μας απαντήσουν σαφώς οι φωστήρες του Εβραϊο-Χριστιανισμού;

Για 1200 χρόνια η επιστημονική ιατρική χάθηκε. Η ανατομία ήταν ανύπαρκτη. Ο Leonardo Da Vinci (15 Απριλίου, 1452 - 2 Μαΐου, 1519) και μερικοί άλλοι αναγκάστηκαν με κίνδυνο της ζωής των να κλέβουν μέσα στο σκοτάδι της νύχτας πτώματα φρεσκοπεθαμένων από φυλάκια νεκρών και νεκροταφεία για να σπουδάσουν το ανθρώπινο σώμα. Εάν συνελλαμβάνοντο θα ετιμωρούντο διά θανάτου σύμφωνα με τους χριστιανικούς θρησκοληπτικούς και σεμνότυφους κανόνες! Έτσι κατάφεραν τόσο αργοπορημένα να φτιάξουν πάλι ανατομικούς χάρτες του ανθρώπινου σώματος. Σ' αυτούς η ανθρωπότητα οφείλει μεγάλη ευγνωμοσύνη.

Γιατί άραγε σήμερα όλοι οι πιστοί και οι ιερωμένοι χρησιμοποιούν τα επιστημονικά φάρμακα, τις επιστημονικές θεραπείες και τρέχουν στους γιατρούς και στα νοσοκομεία όταν αρρωσταίνουν; Γιατί τότε δεν θέτουν σε εφαρμογή τα ευχέλαια, τις προσευχές, τις παρακλήσεις, τους εξορκισμούς των Αγίων και Θεοφόρων Πατέρων και όλες τις θεϊκά δοσμένες μεθόδους της Πεντατεύχου και ολόκληρης της θεοπνεύστου Βίβλου; Περιμένουμε την απάντησή τους άνευ περιτροπών! Τουλάχιστον οι Μάρτυρες του Ιαχωβά, μένοντας πιστοί στη βλακεία τους, προτιμούν να πεθάνουν αντί να κάνουν μια απλή και σωτήρια μετάγγιση αίματος. Πόσοι κακόμοιροι άνθρωποι έχασαν την υγεία τους ή τη ζωή τους με το να έχουν προσκολληθεί σ' όλων αυτών των ειδών τις ανοησίες. Φρικιάζει κανείς όταν μελετάει αυτά τα θέματα...

Θεολογικές θέσεις για γυναίκα και έρωτα

Εδώ αναφέρουμε μερικές Εβραιογνωστικοχριστιανικές θεολογικές θέσεις για τη γυναίκα και τον έρωτα. Σε σύγκριση με όλα τα ανοσιουργήματα και συμπλέγματα που έχουν καταγράψει η Καινή Διαθήκη και όλοι οι Πατέρες της εκκλησίας αυτά που καταγράφουμε εδώ είναι εξαιρετικά ολίγα.

Πολλοί θεολόγοι και ιερείς ισχυρίζονται ότι ο Χριστιανισμός ανύψωσε την κοινωνική θέση της γυναίκας. Διαβάστε λοιπόν τα μαργαριτάρια που είναι σπαρμένα μέσα στις επιστολές του Παύλου για τις γυναίκες (ειδικότερα **Α΄ Πρὸς Κορινθίους**: π. χ. Ζ΄: 1-2. «Καλόν είναι εις τον άνθρωπον (= άνδραν) να μην αγγίζει γυναίκα. Αλλά προς αποφυγή της πορνείας, ο καθένας ας έχει τη γυναίκα του...», **Πρὸς Εφεσίους** Ε΄: 22-23, **Α΄ Πρὸς Τιμόθεο**: Β΄: 11-14 «Η γυναίκα πρέπει να μαθαίνει με ησυχία και πλήρη υποταγή. Στην γυναίκα δεν επιτρέπω να διδάσκει ή να εξουσιάζει τον άνδρα αλλά να μένει ήσυχη...» κ.λ.π.). «Μόνο γι' αυτά θα έπρεπε οι γυναίκες να είναι πιο Χριστιανές από τους άνδρες», όπως φώναζε ένας θεολόγος όταν ήμουν μαθητής γυμνασίου!

Μια πολύ παράξενη και επικίνδυνη εφεύρεση για την φυσιολογική και ψυχολογική υγεία, την ευγονική και την διατήρηση του είδους, των Χριστιανών είναι η εξύμνηση και η παρότρυνση για τη διατήρηση της παρθενίας ως υπερτάτης αρετής και υψηλοτάτου ιδανικού. Έτσι απέκοψε τις ρίζες του έρωτα που είναι η βάση των σχέσεων των δύο φύλων, της οικογενειακής ζωής και αγάπης. Αυτό έρχεται σε αντίφαση με την *Παλαιά Διαθήκη* όπου ο Μωυσής επιτρέπει τις φυσιολογικές σχέσεις και επιβάλλει τον Γάμο. Εκτός από τον Μωυσή ο οποίος εκτός από την σύζυγόν του παρανόμως είχε πάρει και μια Αιθιοπίδα, έχουμε και πλήθος επιβητόρων μεταξύ των οποίων είναι οι κριτές Γεδεών και Σαμψών και οι βασιλείς Δαβίδ και Σολομών με τα μεγάλα χαρέμια τους, κ. ά.

Ένα σπουδαίο βιβλίο Bestseller πάνω στην αντιμετώπιση του σεξουαλικού ζητήματος είναι και το *Eunuchs for the Kingdom of Heaven* (Ευνούχοι για την Βασιλεία των Ουρανών) της γερμανίδας καθολικής θεολόγου Uta-Ranke Heinemann, εκδόσεις Pinguin, το οποίο και συστήνομε προς μελέτη. Μέσα στις *Επιστολές του Παύλου*, στην *Αποκάλυψιν του Ιωάννου*, σε διάφορα μέρη της *Ιεράς Παραδόσεως* και γραμματείας των Πατέρων κ.α. η αρετή της απολύτου παρθενίας είναι ξεκάθαρη και απευθύνεται και στους άνδρες και στις γυναίκες. Παντού επικρατεί η ψυχοπαθολογική εμμονή «μη μολυνθείς μετά γυναικών»! Η γυναίκα είναι μόλυνση, κατάρρα, μίασμα... και όλα αυτά τα ωραία στολίδια με τα οποία την στολίζουν. Ο ερωτισμός, η συνεύρεση, η συνουσία, ο αυτοερωτισμός κλπ. δεν θεωρούνται όμορφες, φυσικές και φυσιολογικές ανάγκες του ανθρώπου αλλά καταδικάζονται ως βαριές αμαρτίες και ανθρώπινες αδυναμίες. Όποιος διανοείται ή διαπράττει κάτι από αυτά είναι ένοχος και πρέπει να έχει τύψεις και ενοχές μέχρι και την άλλη ζωή. Π. χ., βλέπε: **Ματθαίος** Ε΄: 27-30 «'Ηκούσατε ότι ερρέθη τοις αρχαίοις, ου μοιχεύσεις. **Εγώ** (ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός μιλάει εδώ) **δε λέγω υμίν ότι πας**

ο βλέπων γυναίκα προς το επιθυμήσαι αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τη καρδία αυτού. ει δε ο οφθαλμός σου ο δεξιός σκανδαλίζει σε, έξελε αυτόν και βάλε από σου· συμφέρει γαρ σοι ίνα απόληται εν των μελών σου και μη όλον το σώμα σου βληθή εις γέενναν. και ει η δεξιά σου χείρ σκανδαλίζει σε, έκκοψον αυτήν και βάλε από σου· συμφέρει γαρ σοι ίνα απόληται εν των μελών σου και μη όλον το σώμά σου βληθή εις γέενναν.» Πάρα πολύ ωραία...!

Αφού έτσι το θέλησε ο διεστραμμένος, ψευδολόγος και κομπλεξικός Ιερός Αυγουστίνος, κ. ά., το ερωτικό στοιχείο της ανθρώπινης φύσης πρέπει να εξαλειφθεί πλήρως, αλλά οι συνεπαγόμενες παθήσεις ας αυξηθούν και τα φρενοκομεία ας γεμίσουν. Οι θεόπνευστοι πάπες, επίσκοποι, σύνοδοι κλπ. υιοθέτησαν αυτές τις διεστραμμένες θέσεις του παναθλίου Αυγουστίνου. Βεβαίως πολλοί απ' αυτούς δεν θα τηρήσουν αυτές τις αυστηρές εντολές αλλά θα αφεθούν σε παντός είδους όργια και κρυφές σεξουαλικές συνευρέσεις. Ο χορός των μανουαλιών, τα όργια και οι ακολασίες του Πάπα **Λέοντος Χ** και πολλών άλλων, καθώς και διάφορα μοναστηριακά όργια δεν αντιπροσωπεύουν παρά μόνο ένα πολύ μικρό μέρος όλων των οργιαστικών σεξουαλικών συμβάντων.

Έπρεπε επίσης να έχομε δυο μέτρα και δυο σταθμά: όσες γυναίκες και όσοι άνδρες είχαν «εκείνο το δαιμονάκι» που προκαλούσε στους άλλους ή στις άλλες σεξουαλικές επιθυμίες συλλαμβάνονταν και εξοντώνονταν με κάθε φρικτό βασανιστήριο και νοσηρό τρόπο. Όποια γυναίκα συλλαμβανόταν να έχει πλαγιάσει με «**incubus -bi**» (δαιμόνια που έκαναν έρωτα τη νύκτα με γυναίκες καθώς αυτές κοιμόταν) και όποιος άνδρας συλλαμβανόταν να έχει πλαγιάσει με «**succubus -bi**» (δαιμόνια που έκαναν έρωτα τη νύκτα με άνδρες καθώς αυτοί κοιμόταν) έπρεπε να αποδείξει ότι «δεν είναι ελέφας», αλλιώς την ή τον περίμεναν τα πιο επώδυνα βασανιστήρια μέχρις ότου ξεψυχήσει. Στη μαύρη βίβλο κατά των μαγισσών, το τρομακτικό βιβλίο, εγχειρίδιο, της καθολικής εκκλησίας *Malleus Maleficarum* (Η Σφύρα κατά των Κακοπραγούντων) αναγράφονται διαγνωστικές, λεπτομερείς μέθοδοι για την διαπίστωση του αν η εγκυμοσύνη μιας γυναίκας προερχόταν από κανονικό άνδρα ή από incubus. Περιττό να γράψομε εδώ τί πάθαινε μια γυναίκα, αν είχε μείνει έγκυος από κανέναν incubus ή αν κανέναν άνδρα είχε κοιμηθεί με succubus χωρίς να το έχει πάρει χαμπάρι...! Το αφήνομε στην φαντασία σας, ή στην ερευνητική μελέτη σας...

Σχετικά με ερωτύλους δαίμονες (τον Ασμοδαίο) διαβάστε και το βιβλίο *Τωβίτ*, το οποίο ανήκει στην χριστιανική *Παλαιά Διαθήκη* αλλά όχι στην *Εβραϊκή*. Γράφτηκε από άγνωστο συγγραφέα κατά τον δεύτερο αιώνα Π. Κ. Ε. Όποιος είναι με τα καλά

του απορεί πως υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν σ' ένα τέτοιο ανόητο τερατούργημα δαιμονολογίας και δεισιδαιμονίας. Διαβάστε το από περιέργεια να δείτε τι θα πει κρετινισμός, με ερωτύλους δαίμονες, θανάτους, συκώτια και χολές ψαριών, καπνούς, τον αρχάγγελο Ραφαήλ, χρυσές δραχμές, και ένα σωρό ανόητα αντιαισθητικά και σαχλά παραμύθια. Ενώ λοιπόν οι Εβραίοι το απέρριψαν οι Χριστιανοί το περιμάζεψαν!

Επίσης όποιος άνδρας ή όποια γυναίκα υπέφερε από διάφορες εμμονές ή είχε αλλόκοτη όψη θεωρείτο μάγος ή μάγισσα και έπρεπε πάση θυσία να θανατωθεί είτε με κάψιμο, είτε με πνίξιμο, είτε με διάφορα άλλα χριστιανικά βασανιστήρια. Πολλές χιλιάδες κόσμος πλήρωσαν πολύ ακριβά αυτές τις εμμονές τους μέχρι και αρκετά πρόσφατα. Θεσπέσια πράγματα άπειρης θεοπνευστίας έχομε εδώ... Η χριστιανική παράνοια και διαστροφή δεν έχει κανένα μέτρο. Πουθενά αλλού δεν έχουν σημειωθεί τέτοιοι παραλογισμοί, εγκλήματα, βασανιστήρια και φρικαλεότητες!

Στον Χριστιανισμό ακόμα και η τεκνοποίηση θεωρείται αμαρτία, κατά το «... Ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήφθην καί εν αμαρτίαις εκίσησέ με ή μήτηρ μου...» του **Εβραϊκού Ψαλμού Ν΄: 7** (ή ΝΑ΄: 5 σε άλλες εκδόσεις). Γίνεται μόνον εξ' ανάγκης («κατ' οικονομίαν» όπως τους αρέσει να λένε λογίως) για να μην σβήσει το ανθρωπινό γένος. Αυτό έγινε εκ των πραγμάτων αφού τελικά δεν ήλθε εκείνο το πολυπόθητο τέλος του κόσμου μαζί με εκείνη την περίφημη Δευτέρα Παρουσία που περίμεναν αμεσότατα οι πρώτοι Χριστιανοί και ο Παύλος. Ακόμα αυτή η εξ ανάγκης σεξουαλική συνεύρεση πρέπει να γίνεται χωρίς καμία απολύτως απόλαυση ηδονής και στο σκοτάδι. Η απόλαυση ηδονής είναι μεγάλη αμαρτία για τους διεστραμμένους Χριστιανούς. Τέλος η λεχώνα χρειάζεται ειδική ιεροπραξία για να εξιλεώσει την «αμαρτία» της, 40 μέρες μετά την γέννα· να σαραντίσει όπως λέει ο λαός, που σημαίνει ότι για 40 μέρες η μητέρα και το μωρό δεν μπορούν να εξέρχονται από το σπίτι τους. Μετά όμως, το πρώτο πράγμα που η μάνα οφείλει να πράξει είναι το να επισκεφτεί τον ιερέα για την ειδική ιεροπραξία με ευχές, εξορκισμούς, κλπ. Έτσι έχουν θεσπιστεί αυτά τα πράγματα από τον Μωσαϊκό Νόμο και από την Χριστιανική Εκκλησία. Η γυναίκα λοιπόν γίνεται απλώς μια καταραμένη βρεφομηχανή και αυτό μόνο εξ' ανάγκης. Μα το λέει και ο Παύλος στην **Α΄ Πρός Τιμόθεον Β΄: 15**, η γυναίκα θα σωθεί με το να γεννά παιδιά. Άραγε, όσες γυναίκες για οποιοδήποτε λόγο δεν μπορούν να τεκνοποιήσουν θα ριφθούν στο πυρ το εξώτερο; Εδώ εξηγώ ότι με τη λέξη «βρεφομηχανή» δεν θέλω καθόλου να υπερασπίσω την υπογεννητικότητα, αλλά θέλω να τονίσω ότι ο Χριστιανισμός,

εκτός από τις αγίες και τις καλογριές του, δεν ανεγνώρισε τίποτα άλλο στο λαϊκό γυναικείο φύλο εκτός μόνο το ότι ημπορεί να τίκτει. Πέραν τούτου το γυναικείο φύλο δεν έχει αφ' εαυτού του υπόσταση και προσωπικότητα, όπως και για χίλια περίπου χρόνια δεν είχε ούτε ψυχή. Μετά απεφάσισαν να δώσουν και σ' αυτό ψυχή!

Εί δυνατόν όμως, η γυναίκα να σταματήσει να είναι γυναίκα και με τις νηστείες να κατορθώσει να σταματήσει τα έμμηνά της. Αυτό είναι μεγάλη αρετή στον Χριστιανισμό αλλά ταυτοχρόνως και μεγάλη σχιζοφρένεια. Στον Μωσαϊκό Νόμο τα γυναικεία έμμηνα θεωρούνται μόλυνση και ακαθαρσία. Γι' αυτό απαγορεύεται να εισέρχονται οι γυναίκες στα ιερά των χριστιανικών και Εβραϊκών ναών. Διαβάσετε τις σχετικές αναφορές του *Λευιτικού* ΙΕ': 19-30, ΙΗ': 19, 22, 29, Κ': 18, (και *Δευτερονομίου*, κλπ.).

Σ' αυτά τα θέματα διαβάστε και το σπουδαίο βιβλίο *The X-Rated Bible* (Η Ακατάλληλη Βίβλος) του Αμερικανού καθηγητή Ben Edward Akerley. Έτσι λοιπόν το κλείσιμο στα μοναστήρια, ο αναχωρητισμός, ο ερημιτισμός, κλπ. σου δίνουν πολύ πιο βέβαιο εισιτήριο για τον Παράδεισο από το να αποκτήσεις και να αναθρέψεις οικογένεια...! Αυτό το τονίζει σαφώς και ο Απόστολος Παύλος στην επιστολή του **Α' Προς Κορινθίους** κεφάλαιο Ζ', όπου εκθειάζει την παρθενία και την θεωρεί υπέρτατη αρετή. Μελετήστε το προσεκτικά να δείτε περί τίνος πρόκειται! Αν τώρα κανείς ενδιαφέρεται να μάθει για τη νόσο των ασκητών, μοναχών, ερημιτών, αναχωρητών (νόσος του αγίου Αντωνίου) ας μελετήσει το βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη *Αναφορά στον Γκρέκο* όπου την περιγράφει θαυμάσια, διότι την έπαθε και ο ίδιος μια φορά που βρισκόταν στη Βιέννη.

Για περισσότερη ανάλυση για τα σχετικά θέματα από τους «Θεοφόρους Πατέρες» διαβάστε: Έκτη οικουμενική σύνοδος: Παράδειγμα άκρας αμαρτωλότητας η Ιεζάβελ (*Γ' Βασιλειών* ΙΣΤ'-ΚΒ', *Δ' Βασιλειών* Θ') καθότι «ηγάθηνε την κεφαλήν αυτής». Στις γυναίκες επεβλήθησαν: ατημέλητη κόμη, φαιά φελόνια, μακρείς χιτώνες και μανδήλες. Τον Τερτυλλιανό που θεωρούσε την Εύα και την γυναίκα γενικότερα ως προσωποποίηση της αμαρτίας, ως πόρτα του διαβόλου κλπ. Εξυμνούσε τον ευνουχισμό, τους ευνούχους για την βασιλεία των ουρανών και τις παρθένες νύμφες του Χριστού. Τον Ιερώνυμο, τον Βοήθιο (π. χ. «Η γυναίκα είναι ένας ναός χτισμένος πάνω σε ένα υπόνομο»). Κατά τον Χρυσόστομο η γυναίκα «είναι αναγκαίο κακό» και δηλώνει: «Η γυνή άπαξ ωμίλησε και το παν κατέστρεψε». Τον Ωριγένη (που αυτοευνουχίστηκε για τη βασιλεία των Ουρανών, **Ματθαίος** ΙΘ': 12), τον Κλήμεντα Αλεξανδρείας (π. χ. «Κάθε γυναίκα οφείλει να είναι γεμάτη ντροπή και μόνο από τη σκέψη ότι είναι γυναίκα»), τον Ιγνάτιο Λογιόλα. Ίσως ο

Ιερός Αυγουστίνος να είναι ο πιο συμπλεγματικός απ' όλους, αν οι συγκρίσεις έχουν πλέον νόημα. Μεταξύ πολλών μας λέγει: «Οι γυναίκες δεν πρέπει να έχουν απολύτως καμιά διαφώτιση ή παιδεία. Αλλά πραγματικά πρέπει να απομονώνονται γιατί είναι η αιτία των μισητών και ακουσίων στύσεων στους αγίους άνδρες.». Τον Καλβίνο, τον Οδο της Cluny (π. χ. «Το να αγκαλιάζεις μια γυναίκα είναι σαν να αγκαλιάζεις ένα τσουβάλι κοπριά»), τον Λούθηρο (π. χ. «Αν μια γυναίκα πεθάνει από τις πολλές γέννες δεν πειράζει. Άστε την να πεθάνει. Γι' αυτό άλλωστε πλάστηκε.»), τον πουριτανισμό του Προτεσταντισμού, και πολλά άλλα.

Επίσης πολλοί από τους ανωτέρω Πατέρες και άλλοι για πολλούς αιώνες (γύρω στη χιλιετία και βάλε) διατύπωναν διάφορες γνώμες για το πότε γίνανε και που είναι οι ψυχές, πότε ενώνονται με το ανθρώπινο σώμα (ποια μέρα της κυήσεως ή ποια μέρα μετά τη γέννηση), αν οι γυναίκες έχουν ψυχή και πόσο καιρό η ψυχή μένει κοντά στο σώμα όταν ο άνθρωπος ξεψυχήσει και μετά πού πάει (και βράσε όρυζα!). Για χίλια χρόνια και βάλε οι γυναίκες δεν είχαν ψυχή, μετά όμως απέκτησαν και αυτές.

Πρέπει να το καταλάβετε: Χριστιανισμός και γυναίκες δεν μειγνύονται! Πώς μετά να μη βγει δικαιωμένος ο Sigmund Freud τον οποίο και πάλι η εκκλησία πολέμησε; Πώς να μην πάθουν κάτι αυτές οι γυναίκες και μαζί τους και οι άνδρες από όλους αυτούς τους εξαισίους τρόπους ζωής που επεβλήθησαν από τους Χριστιανούς «θεοφώτιστους»; Πώς να μην δημιουργηθούν αμέτρητες νευρώσεις και ψυχώσεις και να μη γεμίσουν τα φρενοκομεία; Π. χ. τα παραληρήματα θρησκευτικού ή σεξουαλικού τύπου, κλπ., είναι συμπτώματα σχιζοφρένειας.

Άλλα θέματα

Από την ταλαιπωρία του σώματος, τη βρωμιά και την απλυσιά (αφού η παραμέληση και η τιμωρία του σώματος ήταν χριστιανικές αρετές, π. χ. *Α΄ Προς Κορινθίους* Θ΄: 25-27) ο πληθυσμός της Ευρώπης κατά τον μεσαίωνα αποδεκατίστηκε από τις τακτικές φοβερές πανώλεις που εξαπλώνονταν με μεγάλη ταχύτητα, όπως και από τις συχνές φρικιαστικές θρησκευτικές σφαγές τρομερού φανατισμού και αριθμού θυμάτων. Ο κόσμος πίστευε ότι, σύμφωνα με την χριστιανική πίστη, οι πανώλεις ήταν θεόσταλτες τιμωρίες που τις πιο πολλές φορές προεμήνυον το πολυπόθητο τέλος του κόσμου. Επίσης, οι τόποι προελεύσεώς τους ήταν τα άστρα και οι πλανήτες. Πολλές φορές τις φέρνανε οι κομήτες και οι διάττοντες αστέρες. (Τρομακτικά παραδείγματα αντιεπιστήμης και δεισιδαιμονίας!). Δεν υπήρχε κανέ-

να επιστημονικό ή έστω εμπειρικό μέτρο προλήψεως ή αντιμετώπισεώς τους. Μόνο, μαζεύονταν όλοι μαζί στις Εκκλησίες για να προσευχηθούν. Οι άρρωστοι για να γίνουν καλά και οι υγιείς για να μην αρρωστήσουν και όλοι για να σωθούν μετά το τέλος του κόσμου. Τελικά μέσα στον κλειστό χώρο με τον τεράστιο συνωστισμό μετεδίδετο η αρρώστια και στους υγιείς και το αποτέλεσμα είπτετο. Το δε τέλος του κόσμου είχε μπόλικες προβλέψεις αλλά πήρε και μπόλικες αναβολές και ακόμα παίρνει... «Ο νοών νοησάτω!».

(Ας μας επιτραπεί εδώ να προσθέσομε ότι, για την εποχή που μιλάμε, δεν ήταν ολίγα τα πλοία που χάθηκαν με τα πληρώματά τους επειδή έχασαν την πορεία τους και ναυάγησαν, εφ' όσον απαγορευόταν αυστηρώς να κοιτάξουν τον ουρανό με τ' άστρα για να προσανατολιστούν μέσα στη νύχτα. Τα άστρα και οι πλανήτες ήταν γεμάτα με διαβόλους και αρρώστιες και το κοίταγμα τους αποτελούσε μεγάλη αμαρτία. Κάθε ρομαντισμός και φυσιολατρία ένεκα του έναστρου ουρανού ήταν απαγορευμένα ως μεγάλες αμαρτίες και ετιμωρούντο με σκληρές ποινές. Πολύ θεόπνευστες αυτές οι απαγορεύσεις της Χριστιανικής Εκκλησίας!).

Βεβαίως και οι παράλογες υπερβολικές νηστείες των Χριστιανών συνέβαλαν στην εξασθένηση των πληθυσμών και τους κατέστησαν ευάλωτους στις αρρώστιες. Στην ορθόδοξη-καθολική εκκλησία οι μέρες νηστείας καλύπτουν το ήμισυ του έτους και πλέον. Μεταξύ αυτών υπάρχουν μία δεκαπενθήμερη και δύο σαρανταήμερες περίοδοι αυστηρής νηστείας, ακόμα και βασικών τροφών, όπως π. χ. το λάδι. Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς πόσο καταστροφικές για την υγεία είναι η τεσσαρακοστή (πριν το Πάσχα) και το σαρανταήμερο (πριν τα Χριστούγεννα)! Πολλοί λόγοι συνέβαλαν στη θέσπιση των νηστειών στον Χριστιανισμό. Μερικοί απ' αυτούς ήταν, οικονομικής ανάγκης, θεολογικοί λόγοι, μετανοίας και συντριβής, προχριστιανικών παραδόσεων, Ιουδαιογεννών αιρέσεων (π.χ. Φαρισαίοι, Εσσαίοι), εξασκήσεως εγκρατείας, για να λάβει κανείς τη θεία κοινωνία κλπ. Δεν ήταν οι λόγοι της αποτοξίνωσης και της υγιεινής διατροφής όπως έχει γίνει τελευταία της μόδας να επικαλούνται μερικοί αμαθείς ή συνωμότες. Για άλλες λεπτομέρειες αυτού του θέματος μελετήστε το άρθρο: *Μεγάλο αφιέρωμα στην Υστέρα Αρχαιότητα*, και ειδικά το μέρος: *Δύο χριστιανικά πρωτοτυπία: «Η ποινικοποίηση του διαιτολογίου και η καταδίκη της γενετησίου ορμής και της αναπαραγωγής»*, Περιοδικό *Ελληνικόν Πάνθεον*, τεύχος 17, σελίδα 84..., και τα σχετικά κεφάλαια από το σύγγραμμα του Γιάνη Κορδάτου, *Ιησούς Χριστός και Χριστιανισμός*.

Αλλά και το κλείσιμο πολλών χιλιάδων νέων και νεανίδων στα μοναστήρια στερη-

σε την κοινωνία από πολύ νέο έμπυχο υλικό, τεκνοποίηση, ικανούς στρατιώτες και λειτουργούς των κρατικών υπηρεσιών σε όλα τα μέρη που επικράτησε ο Χριστιανισμός. Ουσιαστικά, αυτά τα μοναστήρια έφεραν την εξασθένηση και την τελική καταστροφή της χριστιανο-θεοκρατικής Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Το νεο-ϊδρυθέν Ελληνικό Κράτος προσπάθησε πολλές φορές να χτυπήσει τις νηστείες και τα μοναστήρια για να καλυτερεύσει η φυσική κατάσταση των Νεο-Ελλήνων, αλλά δυστυχώς δεν κατάφερε σπουδαία αποτελέσματα, αφού η εκκλησία είχε κατορθώσει να το καπελώσει κυριολεκτικά. (Διαβάστε τα δύο Ελληνικά βιβλία με τον ίδιο τίτλο *Ρασοφόροι*, το ένα του Καρανικόλα και το άλλο του Αγγελίδη, για να δείτε τη συμφορά που έπαθαν οι Νεοέλληνες. Και τα δύο βιβλία έχουν πάρα πολλά φρικιαστικά στοιχεία και απίθανες λεπτομέρειες πάνω σ' αυτά τα θέματα).

Υπάρχουν επίσης πάμπολλες μαρτυρίες και αναφορές ότι κατά τους χρόνους μετά την άλωση (+1453) μέχρι και τον 19^ο αιώνα, οι ορθόδοξες εκκλησίες Ελλάδος και Ρωσίας εμπόδιζαν με κάθε τρόπο την εισαγωγή και διδασκαλία των επιστημών στα σχολεία και στα πανεπιστήμια των ανωτέρων χωρών. Έφτασαν σε σημείο να εκτραπούν κατά του Ρήγα Φεραίου για τις απόψεις του σ' αυτό το ζήτημα καθώς και να καταστρέψουν σχολές, π. χ. της Σμύρνης, κ. ά.. Επίσης η ζωή, τα παθήματα και ο μαρτυρικός θάνατος του Θεοφίλου Καΐρη μαρτυρούν κατά πόσο η εκκλησία ανεχόταν την μόρφωση των νέων, την ίδρυση σχολών και αλλαγές για την απαλλαγή από τον σκοταδισμό. Ακόμα και σήμερα η στάση τους στο θέμα αυτό είναι ασαφής. Μας τα λένε μασημένα, μια έτσι και μια αλλιώς και ανάλογα με το ποιος μιλά στην εκάστοτε περίπτωση.

Αν μελετήσουμε λοιπόν τις παραπάνω παραπομπές και τα θέματα που προτείνουμε, τότε δημιουργείται το ερώτημα: είναι ποτέ δυνατόν ένα πνευματικό ίδρυμα που φέρει τον τίτλο του Πανεπιστημίου και ειδικά στην Ελλάδα, με ελαφρά την συνείδηση, να απονέμει τιμητικόν τίτλο σε έναν ιερωμένο που δεν έχει επιδείξει καμιά επιστημονική δράση, αλλά αντιθέτως ανήκει στην ομάδα ανθρώπων που καλείται εκκλησία και προπαγανδίζει μια θρησκεία που είναι αποδεδειγμένα ένοχη για όσα εδώ της καταμαρτυρούμε συν πολλά άλλα; Όπως είναι γνωστό η λέξη πανεπιστήμιο, που χρησιμοποιήθηκε κυρίως από τον Αριστοτέλη, (*Αναλυτικά Πρότερα* 64^α-34), σημαίνει το μορφωτικό ίδρυμα που ασχολείται με «πάσαν επιστήμην».

Η επιστήμη στηρίζεται στη συνεχή έρευνα που προκαλείται από το άγνωστο, την αμφιβολία και την ανάγκη των ανθρώπων να δίνουν ολοένα και πιο κατανοητές απαντήσεις στις διάφορες ερωτήσεις, καθώς και στη δυνατότητα εφαρμογών

όλων των επιστημονικών επιτευγμάτων για διάφορους σκοπούς. Αντιθέτως, η θρησκεία βασίζεται στην ακλόνητη πίστη χωρίς έρευνα. Το δόγμα της πίστης είναι το **«πίστευε και μη ερεύνα»** όπως το διατύπωναν οι οικουμενικές σύνοδοι, οι εκκλησιαστικοί Πατέρες και Σχολές των τεσσάρων-πέντε πρώτων αιώνων. Ο Ιωάννης το λέγει καθαρά Κ΄: 29 **«λέγει αυτώ ο Ιησούς· ότι εώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες.»**. Η ρήση είναι σαφής. Πίστευτε χωρίς να δεις και θα είσαι μακάριος. Πλήρης προβατισμός δηλαδή!

Η παραδοσιακή και παραπλανητική δήλωση **«ερευνάτε τας γραφάς»** είναι πλαστή και κίβδηλη. Αυτή η ρήση δεν υπάρχει απολύτως πουθενά μέσα στη Βίβλο σε προστακτική έγκλιση. Η εκκλησία συστήνει μόνο την ακαταλαβίστικη, την εγκωμιαστική και την προεξοφλημένη **«έρευνα»** των γραφών. Διάβαζε τις γραφές και οτιδήποτε ανοησία, παραλογισμός, κτηνωδία, καταστροφικότητα, ανηθικότητα, κλπ. υπάρχει εκεί μέσα εσύ πρέπει να την αποδέχεσαι ασυζητητί διότι αυτά είναι εκ προοιμίου λόγια του ίδιου του Θεού! Ουδέποτε η χριστιανική θρησκεία επέτρεψε να κρίνει κανείς ελεύθερα, επιστημονικά και αμερόληπτα τις «ιερές» γραφές ή να τις μεταφράσει σε απλή λαϊκή γλώσσα! Μόνο όσες ερμηνείες των γραφών ενέπιπταν εντός του δόγματος ή ενίσχυαν αυτό εγίνοντο δεκτές. Οι άλλες καταδικαζόταν ως αιρετικές ή σατανικές και ετιμωρούντο με διάφορες σκληρές ποινές μέχρι και την θανατική. Είναι γνωστά όλα τα φρικιαστικά κολαστήρια που υπέμενε μέχρι τελικής εκπνοής κανείς που έκανε το φρικτό λάθος να τολμήσει να κρίνει έστω και στο ελάχιστον τι ... (Π. χ., Geleyn Cornelius, William Tyndale, Giordano Bruno, τον ιατρόν Servetus της Ελβετίας, Galileo Galilei, και αμέτρητοι άλλοι.).

Στη θρησκευτική λοιπόν σκέψη και πίστη, ουδέποτε τίθεται θέμα αμφιβολίας και ουσιαστικής επιστημονικής έρευνας. Ας μας πούνε οι πιστοί και οι ιερωμένοι αν αμφιβάλλουν καθόλου για την Ανάσταση του Χριστού ή του Λαζάρου, ή ότι ερευνούν να βρουν αν ισχύει ή όχι το δόγμα της Αγίας Τριάδος και όλα τα άλλα δόγματά τους. Γι' αυτό κάθε θρησκεία αλλά και κάθε αίρεση ισχυρίζεται ότι αυτή είναι η μόνη σωστή και όλες οι άλλες είναι λάθος και συνεπώς συνέβαλαν και συνεχώς συμβάλλουν στον σκοταδισμό, αφού κρατάνε την αλήθεια από τα κέρατα! Η χριστιανική θρησκεία για 1500 χρόνια βύθισε τον κόσμο σε ένα φοβερό σκοτάδι, στον ρύπο, στην αρρώστια, στην αμορφωσιά, κλπ., για να κερδίσει ο κόσμος την άλλη ζωή, την επουράνια. Για να κερδίσεις την άλλη ζωή την επουράνια πρέπει να μισήσεις αυτήν εδώ την επίγεια! Έτσι, **ο Χριστιανισμός έχει χαρακτηριστεί**, από πολλούς σπουδαίους ερευνητές και επιστήμονες, **ως η μεγαλύτερη συμφορά, το**

μεγαλύτερο κακό, που συνέβη ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία. Συμφωνούμε και εμείς απόλυτα με αυτό το συμπέρασμα!

Μόνο όταν πλέον τα ανήσυχα πνεύματα, άρχισαν πάλι να ερευνούν το 1/1000 (κατά τις εκτιμήσεις των ειδικών) που απέμεινε από τις τόσες και τόσες καταστροφές από τα ως εκ θαύματος διασωθέντα αρχαία συγγράμματα και όταν το κράτος άρχισε να παίρνει σιγά-σιγά δύναμη στα χέρια του, παραμερίστηκε, ολίγον κατ' ολίγον η Εκκλησία και είδε ο κόσμος μια καλή φωτεινή μέρα (μην ξεχνάτε ότι στα αγγλικά ο χριστιανικός εκκλησιαστικός μεσαίωνας αποκαλείται και Έτη ή Εποχές Σκότους -Dark Ages-).

Δεν είναι άλλωστε καθόλου λίγες οι βιαιοπραγίες που συνέβησαν και από τα αναγεννησιακά χρόνια μέχρι και σήμερα, για να περάσομε σ' αυτήν την μεταβατική εποχή της σχετικής (όχι πλήρους ακόμα) ελευθερίας των πεποιθήσεων. Και μη μας πουν οι θεολόγοι και ιερείς ότι ζήτησαν συγγνώμη και συγχώρεση για τα μακάβρια καμώματά τους σύμφωνα με τη βιομηχανία συγχωρέσεων που έχουν κατά καιρούς δημιουργήσει ή όπως ο Πάπας Ρώμης τα τελευταία χρόνια έκανε της μόδας. Εμείς βεβαίως δεν έχουμε ακούσει καμιά ακόμα απολογία από τους Χριστιανούς της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Αλλά θα είναι ανώφελο. Μπορούν να βάλουν και ένα μαγνητόφωνο να μας επαναλαμβάνει συνεχώς τις λέξεις συγγνώμη και συγχώρεση. Δυστυχώς όμως με τέτοια τεχνάσματα δεν αποκαθίστανται οι βαριές αναπηρίες και τα πλήγματα που προκάλεσαν στην ιστορία του πολιτισμού ούτε θα επανέλθουν τα χρόνια που χάθηκαν, ούτε θα επιταχύνουν την εξέλιξη και την πρόοδο της ανθρωπότητας. Αν είχαν λίγο φιλότιμο έπρεπε να κηρύξουν εαυτούς εκτός υπάρξεως.

Τα γεγονότα από το 313 Κ. Ε. έως και πρόσφατα μπορούμε να πούμε ότι φανερώνουν πως αν οι ίδιοι άνθρωποι πάρουν πάλι το επάνω χέρι, ουαί και αλίμονο στην ανθρωπότητα. Ο Θεός να βάλει το χέρι του! Απλώς τώρα δεν τους παίρνει να κάνουν και πάλι τα ίδια λόγω της κοσμικής εξουσίας. Ευχόμαστε να την γλιτώσομε αυτή την φορά. Όμως κάθε λίγο και λιγάκι ακούμε, ακόμη και σήμερα, τον έναν ή τον άλλον ιερωμένο και θεολόγο να καταπολεμεί την μία ή την άλλη επιστημονική θεωρία (π. χ. ηλιοκεντρική θεωρία, διάφορες θεωρίες περί σύμπαντος, Δαρβινική θεωρία της εξέλιξης, ψυχιατρική εν γένει και ιδιαιτέρως του Freud, εξωσωματική γονιμοποίηση, διακοπή κυήσεως, κλωνοποίηση, ευθανασία, τρόπους ταφής και εναποθέσεως του σώματος, κλπ.) τον έναν ή τον άλλον επιστήμονα ή φιλόσοφο, για λόγους που κυρίως προέρχονται από τα δόγματα της Θεόδοτης Βίβλου και Ιεράς Παράδοσης, αλλά όχι μόνον. Από ό,τι διαβάζομε, βλέπομε και ακούμε, αντι-

λαμβάνομαστε ότι караδοκούν για να ξανααρπάξουν την ευκαιρία (σαν αυτήν που τους πρόσφερε ο «μέγας» ανόητος Κωνσταντίνος). Δεν είναι καθόλου λίγα τα επεισόδια στην σύγχρονη Ελληνική ιστορία που η εκκλησία επεμβαίνει αυταρχικά σε διάφορα πολιτικά ζητήματα. Π. χ. πριν λίγα χρόνια δημιούργησε μεγάλο ζήτημα με τις πολιτικές ταυτότητες, το Ευρωπαϊκό σύνταγμα, κ.ά.

Πλήρες άρθρο περί ευθανασίας περιέχεται στο περιοδικό *Ελληνικόν Πάνθεον*, 33, σελίδες 63-79, εντός του οποίου αναπτύσσεται το ζήτημα από πολλές πλευρές. Εκεί εκτίθεται και η χριστιανική δογματική και καταστροφική άποψη επί του θέματος. Η ευθανασία όπως και η αυτοκτονία έχουν δογματισθεί και καταδικαστεί από τον Χριστιανισμό σε ασυγχώρητες αμαρτίες σε κάθε περίπτωση. Διά τούτο δεν ψάλλεται νεκρώσιμος ακολουθία και χριστιανική κηδεία δεν τελείται ακόμα και σε ορθόδοξους Χριστιανούς που είχαν την κακή τύχη φτάσουν μέχρι του σημείου να χρησιμοποιήσουν αυτές τις μεθόδους θανάτου! Καλά να κάνουν αυτά με τους πιστούς των, αλλά έχουν την δύναμη να τα επιβάλλουν στους άλλους που δεν είναι Χριστιανοί ή ανήκουν σε αιρέσεις που επιτρέπουν την ευθανασία. Η εκκλησίες έχουν γίνει κράτη εν κράτεσιν και όχι μόνον εμποδίζουν τα νομοθετικά έργα των κοινοβουλίων και τις αποφάσεις των κυβερνήσεων αλλά πολλές φορές αυτές αποφασίζουν διά του παρασκηνίου και του εκβιασμού. Οι Χριστιανοί έθεσαν το δόγμα: «Ο μόνος που έχει δικαίωμα να διακόπτει την ζωήν είναι ο Θεός, ο οποίος είναι και ο μόνος υπεύθυνος διά την δημιουργίαν της.». Με αυτό νομίζουν ότι έχουν κάθε δικαίωμα να κάνουν ό,τι θέλουν με όλους.

Η ευθανασία, κλπ., δεν είναι καν θέμα πλειοψηφίας. Είναι καθαρά προσωπικό ζήτημα. Αν κύριε τάδε δεν σου αρέσει, ουδέν πρόβλημα, δικαίωμά σου. Ποτέ σου να μην την χρησιμοποιήσεις. Δεν σε εξαναγκάζει κανείς. Αν όμως έστω το 1 % επιθυμεί την δυνατότητα εκλογής της ευθανασίας ως μεθόδου αξιοπρεπούς αποβιώσεως, δεν είναι κανενός άλλου δουλειά για να αντιδράσει εναντίον αυτής της ενσυνείδητης επιθυμίας του 1 %, η οποία μάλιστα δεν έχει να κάνει με κανέναν άλλον, όπως κανείς λ. χ. δεν αντιδρά στην όρεξή μου για κάποιο φαγητό. Δεν είναι δουλεία ούτε των νόμων, ούτε των εκκλησιών, ούτε κυβερνήσεων, ούτε, ούτε... Μάλιστα δε το κράτος έχει εντεταλμένη υποχρέωση διά νόμων να διασφαλίσει την σωστή, αξιόπιστη και πολιτισμένη διεκπεραίωση και εκτέλεση αυτής της επιθυμίας του 1%.

Όσοι λοιπόν είναι σοβαροί επιστήμονες, αφήνοντας κατά μέρος τις προσωπικές προτιμήσεις, μη επιστημονικές σκέψεις και ανησυχίες, ας επανεξετάσουν το εντάυθα θέμα και ας αποφασίσουν αντικειμενικά και ανεπηρέαστα για την ευθύνη

που φέρουν, κάτω από το βάρος όσων αναφέρονται σε ολόκληρη την Εβραιοχριστιανική Βίβλο και των γεγονότων που διδάσκει η αμερόληπτη Ιστορία.

Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσο